

ਸੀਰੀਆਈ / siriæk / (ܣܘܪܝܝܐ Leššānā Suryāyā ܣܘܪܝܝܐ), ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਰੀਆਈ ਅਰਾਮੈਕ ਜਾਂ ਕਲਾਸੀਕਲ ਸੀਰੀਆਈ^{[3][4]} ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ, ਮੱਧ ਅਰਾਮੈਕ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬੀ ਤੁਰਕੀ, ਉੱਤਰੀ ਇਰਾਕ, ਉੱਤਰੀ ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਪੱਛਮੀ ਇਰਾਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਚਰਚਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਖਾਸ ਵਿੱਚ ਮਲਾਨਕਾਰਾ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਸੀਰੀਆ, ਪੂਰਬ, ਸੀਰੀਆਈ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ, ਕਸਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਨ।

5 ਵੀਂ ਸਦੀ ਬੀ.ਸੀ. ਅੱਸੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਉਭਰ ਕੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਈਨਰ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਅਰਬੀਆ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।^{[1][2][5][6]} ਐਡੀਸਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇਹ ਕਲਾਸੀਕਲ ਸੀਰੀਆਈ ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ 4 ਵੀਂ ਤੋਂ 8 ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਹਿਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੀਰੀਆਈ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੰਡਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹ ਹੈ।^{[7][8]} ਸੀਰੀਆਈ ਈਸਾਈਅਤ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਮੁੱਚੇ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਲਾਬਾਰ ਕੋਸਟ^[9] and Eastern China,^[10] ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਚੀਨ ਤਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਰਬਾਂ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਮਾਧਿਅਮ, ਸੀਰੀਆਈ ਦਾ ਅਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।^[11] ਸੀਰੀਆਈ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੀਰੀਆਈ ਈਸਾਈਅਤ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ।

ਸੀਰੀਆਈ ਇੱਕ ਮੱਧ ਅਰਾਮੈਕ ਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਅਫਰੋਸੈਟਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰੀ-ਪੱਛਮੀ ਸ਼ਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਾਮੈਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ, ਸੀਰੀਆਈ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੀਰੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾ ਐਡੇਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮੈਕ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਧੁਨੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ, ਜੋ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆਈ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਰਬੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀਰੀਆਈ ਮੱਧ ਪੂਰਬ, ਮੱਧ ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ।

ਤੀਜੀ ਸਦੀ ਵਿਚ, ਐਡੇਸਾ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾਂ ਨੇ ਸੀਰੀਆਈ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਰੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀਰੀਆਈ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਯਤਨ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੀਰੀਆਈ, ਪਿਸ਼ਾਟਾ (ܡܨܬܬܐ Pishitā) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਫਮਰ ਸੀਰੀਅਨ ਸੀਰੀਅਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ।

ਧੁਨੀ ਵਿਉਂਤ ਦੇ ਪੱਖੋਂ, ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਸਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਰੀਆਈ ਦੇ 22 ਵਿਅੰਜਨ ਹਨ। ਵਿਅੰਜਨ ਸੰਬੰਧੀ ਧੁਨੀਆਂ ਇਹ ਹਨ:

ਲਿਪੀਅੰਤਰ	 ˊ	 <u>b</u>	 <u>g</u>	 <u>d</u>	 <u>h</u>	 <u>w</u>	 <u>z</u>	 <u>h</u>	 <u>t</u>	 <u>y</u>	 <u>k</u>	 <u>l</u>	 <u>m</u>	 <u>n</u>	 <u>s</u>	 <u>ˈ</u>	 <u>p</u>	 <u>ṣ</u>	 <u>q</u>	 <u>r</u>	 <u>ṣ̣</u>	 <u>ṭ</u>
ਅੱਖਰ	ੲ	ਙ	ਗ਼	ਙ਼	ਹ਼	ਭ	ਜ਼	ਘ਼	ਟ਼	ਯ਼	ਕ਼	ਲ਼	ਮ਼	ਨ਼	ਸ਼	ˈ	ਪ਼	ਸ਼	ਕ਼	ਰ਼	ṣ̣	ਤ਼
ਉਚਾਰਣ	[ʔ]	[b̞], [v̞]	[g̞], [ɣ̞]	[d̞], [ð̞]	[h̞]	[w̞]	[z̞]	[h̞]	[t̞ʰ]	[j̞]	[k̞], [x̞]	[l̞]	[m̞]	[n̞]	[s̞]	[ʃ̞]	[p̞], [f̞]	[s̞ʰ]	[q̞]	[r̞]	[ʃ̞]	[t̞ʰ], [θ̞]

ਪੰਜਾਬ ਲੇਸ਼ਨਾ ਸੁਰਿਆ

[illegible]

ਉਚਾਰਨ leʃʃa:na: surja:ja:

ਇਲਾਕਾ ਅੱਪਰ ਮੈਸੋਪੋਟਾਮੀਆ, ਪੂਰਬੀ
ਅਰਬ^{[1][2]}

ਭਾਸ਼ਾਈ ਪਰਿਵਾਰ	ਐਫਰੋ ਆਸਟਿਕ
---------------	------------

- ਸੀਰੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾ

ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕੋਡ

ਆਈ.ਐਸ.ਓ 639-3 —

എഴുത്തുകാരൻ
 ഹിന്ദു മതം

ਸੀਰੀਆਈ ਅਰੈਮਿਕ ਅੱਖਰ

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ Syriac text, written from right to left in a cursive style with some letters joined ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਮਦਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ unjoined Syriac letters or other symbols instead of Syriac script.

11th-ਸਦੀ ਦੀ ਸੀਰੀਆਈ ਹੱਥ ਲਿਖਤ.

ਧੁਨੀਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਸੀਰੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਪੂਰਬੀ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਈ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਵਾਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੀਰੀਆਈ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਟਰੀਮ ਹਨ: ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ।

1. Holes, Clive (2001). "Dialect, Culture, and Society in Eastern Arabia: Glossary" (<https://books.google.com/books?id=bJLjAKH7-rIC&pg=PR25&dq>). pp. XXIV–XXVI.
2. Cameron, Averil (1993). "The Mediterranean World in Late Antiquity" (<https://books.google.com/books?id=mrmJAgAAQB AJ&pg=PA185>). p. 185.
3. "Documentation for ISO 639 identifier: syc" (https://www.loc.gov/standards/iso639-2/php/langcodes_name.php?code_ID=511). ISO 639-2 Registration Authority - Library of Congress. Retrieved 2017-07-03. "Name: Classical Syriac"
4. "Documentation for ISO 639 identifier: syc" (<http://www-01.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=syc>). ISO 639-3 Registration Authority - SIL International. Retrieved 2017-07-03. "Name: Classical Syriac"
5. Smart, J R (2013). "Tradition and Modernity in Arabic Language and Literature" (<https://books.google.com/books?id=tsZdAgAAQBAJ&pg=PT253>). p. 253.
6. Cameron, Averil; Garnsey, Peter (1998). "The Cambridge Ancient History" (https://books.google.nl/books?id=zdoUNivK_hsc&pg=PA708). p. 708.
7. Beyer, Klaus (1986). *The Aramaic Language: its distribution and subdivisions* (<https://archive.org/details/aramaiclanguagei0000beye>). John F. Healey (trans.). Göttingen: Vandenhoeck und Ruprecht. p. 44 (<https://archive.org/details/aramaiclanguagei0000beye/page/44>). ISBN 3-525-53573-2.
8. Tannous, Jack (2010). *Syria Between Byzantium and Islam* (phd). Princeton University. p. 1.
9. ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਗ਼ਲਤੀ:Invalid <ref> tag; no text was provided for refs named "Indian Express".
10. Ji, Jingyi (2007). *Encounters Between Chinese Culture and Christianity: A Hermeneutical Perspective* (<https://books.google.com/books?id=DxhyQJEUxq4C&pg=PA41>). LIT Verlag Münster. p. 41. ISBN 978-3-8258-0709-2.
11. Beeston, Alfred Felix Landon (1983). *Arabic literature to the end of the Umayyad period* (<https://books.google.com/books?id=Y0QkhaK4kBUC&pg=PA497>). Cambridge University Press. p. 497. ISBN 978-0-521-24015-4.

"https://pa.wikipedia.org/w/index.php?title=ਸੀਰੀਆਈ_ਭਾਸ਼ਾ&oldid=837953" ਤੋਂ ਲਿਆ